

Väljaandja:	Keskkonnaminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	24.04.2020
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	Hetkel kehtiv
Avaldamismärge:	RT I, 21.04.2020, 61

Pinnaveekogumite nimekiri, pinnaveekogumite ja territoriaalmere seisundiklasside määramise kord, pinnaveekogumite ökoloogiliste seisundiklasside kvaliteedinäitajate väärtused ja pinnaveekogumiga hõlmamata veekogude kvaliteedinäitajate väärtused

Vastu võetud 16.04.2020 nr 19

Määrus kehtestatakse [veeseaduse](#) § 54 lõike 7 ning § 61 lõigete 2 ja 4 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Määruse reguleerimis- ja kohaldamisala ning eesmärk

- (1) Määrusega kehtestatakse:
- 1) vooluveekogude, seisuveekogude ja rannikuvees eristatud pinnaveekogumite nimekiri;
 - 2) eristatud pinnaveekogumite ökoloogilise seisundiklassi või ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi kvaliteedinäitajate väärtused;
 - 3) pinnaveekogumite ökoloogilise ja keemilise seisundiklassi ning territoriaalmere keemilise seisundiklassi määramise kord;
 - 4) pinnaveekogumiga hõlmamata veekogude elustiku kaitseks vajalikud vee kvaliteedinäitajate väärtused ja hea seisundi kirjeldus.
- (2) Määrust kohaldatakse pinnaveele, välja arvatud siirdeveele.
- (3) Territoriaalmerele kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud seisundiklasside määramise korda üksnes territoriaalmere keemilise seisundi hindamiseks veeseaduse § 61 lõike 1 järgi.
- (4) Määruse eesmärk on määrata kindlaks veeseaduse §-s 33 sätestatud pinnavee kaitse eesmärgi saavutamiseks pinnaveekogumid ja täpsustada pinnaveekogumite, sealhulgas veeseaduse § 55 kohaselt määratud tehisveekogumite, tugevasti muudetud veekogumite ja territoriaalmere seisundiklasside määramine viisil, mis võimaldab kavandada ja ellu viia tegevusi, mis soodustavad säästvat ja kestlikku veekasutust ja tagavad veeressursside pikaajalise kaitse.

§ 2. Terminid

- (1) Käesolevas määruses kasutatakse termineid pinnavesi ja pinnaveekogum järgmises tähenduses:
- 1) pinnavesi on maismaavesi, välja arvatud põhjavesi, ning rannikuvesi ja keemilise seisundi hindamise korral ka territoriaalmeri;
 - 2) pinnaveekogum on selgelt eristuv ja oluline osa pinnaveest, nagu järv, jõgi, oja, paisjärv, peakraav, kanal, kraav, sealhulgas maaparandussüsteemi eesvooluna kasutatav veekogu või nende osa, või rannikuvee osa.
- (2) Vooluveekogum on jõel, ojal, paisjärvel, peakraavil, kanalil või kraavil, sealhulgas maaparandussüsteemi eesvooluna kasutataval veekogu osal, eristatud pinnaveekogum.
- (3) Maismaa seisuveekogum on järvel või järvedel eristatud pinnaveekogum.
- (4) Rannikuveekogum on rannikuvees eristatud pinnaveekogum.

(5) Kvaliteedielement on kvaliteedinäitajate rühm või üks kvaliteedinäitaja, mis kirjeldab vee-elustiku ühte või mitut osa või vee-elustiku jaoks olulisi füüsikalisi-keemilisi, keemilisi või hüdro-morfoloogilisi kvaliteedinäitajaid ja tingimusi.

(6) Kvaliteedielementi, mis kirjeldab vee-elustiku mitut osa, võib jagada kvaliteedi allelementideks.

2. peatükk

Veekogumite ja veekogude tüübid, pinnaveekogumite nimekiri, pinnaveekogumite, territoriaalmere, tugevasti muudetud veekogumite ja tehisveekogumite seisundiklassid ning seisundiklassi määramise kord

1. jagu

Veekogumite ja veekogude tüübid ning pinnaveekogumite nimekiri

§ 3. Vooluveekogumite, maismaa seisuveekogumite, rannikeveekogumite ja pinnaveekogumiga hõlmamata veekogude tüübid

(1) Veekogutüüp on veekogu või selle osa looduslike omaduste kogum, mis eristab vaadeldavat veekogu või selle osa ülejäänud veekogust või selle osadest või ülejäänud veekogudest või nende osadest.

(2) Vooluveekogumite ja vooluveekogumiga hõlmamata ojade, peakraavide, kanalite, kraavide ja paisjärvede veekogutüübid on järgmised:

1) tüüp VIA-KaVo – tumedaveelised ja humiinaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km², kus loodusliku veerežiimi (loodusliku perioodilise veepuuduse) tõttu ei ole püsiva kalakoosluse kujunemine võimalik;

2) tüüp VIA – tumedaveelised ja humiinaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km², kus püsiva kalakoosluse kujunemine on võimalik;

3) tüüp VIB-KaVo – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km², kus loodusliku veerežiimi (loodusliku perioodilise veepuuduse) tõttu ei ole püsiva kalakoosluse kujunemine võimalik;

4) tüüp VIB – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega 10–100 km², kus püsiva kalakoosluse kujunemine on võimalik;

5) tüüp V2A – tumedaveelised ja humiinaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >100–1000 km²;

6) tüüp V2B – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >100–1000 km²;

7) tüüp V3A – tumedaveelised ja humiinaineterikkad ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus üle 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >1000–10 000 km²;

8) tüüp V3B – heledaveelised ja vähese orgaanilise aine sisaldusega ($KHT_{Mn90\%}$ -ne väärtus alla 25 mgO/l) jõed valgala suurusega >1000–10 000 km²;

9) tüüp V4B – jõed valgala suurusega üle 10 000 km² (Narva jõgi).

(3) Maismaa seisuveekogumite ja maismaa seisuveekogumiga hõlmamata järvede veekogutüübid on järgmised:

1) tüüp S1 – veepeegli pindalaga alla 10 km², kalgiveelised (üldaluselisus >240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus >400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;

2) tüüp S2 – veepeegli pindalaga alla 10 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;

3) tüüp S3 – veepeegli pindalaga alla 10 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistunud veega järved, sõltumata vee heledusest või tumedusest;

4) tüüp S4 – veepeegli pindalaga alla 10 km², pehmeveelised (üldaluselisus <80 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus <165 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, tumedaveelised (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures ≥4 m⁻¹, värvus ≥100° Pt-Co skaalal) järved;

5) tüüp S5 – veepeegli pindalaga alla 10 km², pehmeveelised (üldaluselisus <80 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus <165 µS/cm), kloriidivaesed (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveelised (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures <4 m⁻¹, värvus <100° Pt-Co skaalal) järved;

6) tüüp S6 – Võrtsjärv – veepeegli pindalaga 100–300 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidivaene (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveeline (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures <4 m⁻¹, värvus <100° Pt-Co skaalal) järv;

7) tüüp S7-1 – Peipsi järve looduslikult rohketoiteline osa (Pihkva ja Lämmijärv) – veepeegli pindalaga alates 1000 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃⁻ mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm),

kloriidiivaene (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveeline (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures <4 m-1, värvus <100° Pt-Co skaalal) järv;

8) tüüp S7-2 – Peipsi järve looduslikult kesktoiteline osa (Peipsi s. s.) – veepeegli pindalaga alates 1000 km², vee keskmise karedusega (üldaluselisus 80–240 HCO₃- mg/l, elektrijuhtivus 165–400 µS/cm), kloriidiivaene (kloriidide sisaldus kuni 25 mg/l), kihistumata veega, heledaveeline (neeldumiskoeffitsient 400 nm juures <4 m-1, värvus <100° Pt-Co skaalal) järv;

9) tüüp S8 – rannajärved – kloriidirikad (kloriidide sisaldus >25 mg/l) järved, mille kaugus merest on ≤5 km, sõltumata veepeegli pindalast, vee karedusest, kihistumisest, heledusest või tumedusest.

(4) Rannikeveekogumite veekogutüübid on järgmised:

- 1) tüüp R1 – Soome lahe kaguosa – oligohaliinne (2,5–6 psu) avatud rannikuvesi;
- 2) tüüp R2 – Pärnu laht – oligohaliinne (4,0–5,5 psu) poolsuletud rannikuvesi;
- 3) tüüp R3 – Soome lahe lääneosa – mesohaliinne (4,5–6,5 psu) sügav rannikuvesi;
- 4) tüüp R4 – Läänesaarte avamere rannikuvesi – mesohaliinne (6–7 psu) madal, lainetusele avatud rannikuvesi;
- 5) tüüp R5 – Väinameri – mesohaliinne (3–6,5 psu) madal, varjatud, segunenud rannikuvesi;
- 6) tüüp R6 – Liivi laht – mesohaliinne (4–6 psu) madal, varjatud, sesoonselt kihistunud rannikuvesi.

§ 4. Pinnaveekogumid, mille seisundiklass tuleb määrata

(1) Nende pinnaveekogumite nimekiri, mille seisundiklass tuleb määrata, on esitatud vesikondade kaupa käesoleva määruse lisades 1–3 järgmiselt:

- 1) pinnaveekogumid Lääne-Eesti vesikonnas (lühend EE1) – lisa 1;
- 2) pinnaveekogumid Ida-Eesti vesikonnas (lühend EE2) – lisa 2;
- 3) pinnaveekogumid Koiva vesikonnas (lühend EE3) – lisa 3.

(2) Pinnaveekogumite nimekirjas esitatakse iga vooluveekogumi, maismaa seisuveekogumi ja rannikeveekogumi kohta:

- 1) nimetus;
- 2) kuuluvus vesikonda;
- 3) kood;
- 4) veekogutüüp.

(3) Vooluveekogum, maismaa seisuveekogum või rannikeveekogum eristatakse ja kantakse käesoleva määruse lisadesse 1–3 juhul, kui sellel veealal on pinnavee seisundi hindamine veemajanduslikust, sealhulgas vee kasutamise või vee-elustiku kaitse seisukohast oluline.

(4) Pinnaveekogumite ja nendega seonduva info arvestust peab, pinnaveekogumite kaardid koostab, säilitab ja avalikustab Eesti Looduse Infosüsteemi vastutav töötleja.

2. jagu

Pinnaveekogumi, territoriaalmere, tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklassid

§ 5. Pinnaveekogumi ökoloogilised seisundiklassid

(1) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass on pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit iseloomustav seisundiklass veeseaduse § 59 lõike 1 tähenduses.

(2) Pinnaveekogumi väga hea ökoloogilise seisundiklassi korral vastavad veekogutüübile omaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused looduslikele võrdlustingimustele või ilmutavad üksnes minimaalseid inimese tekitatud kõrvalekaldeid looduslikest võrdlustingimustest ning veekogutüübile omaste füüsikalise-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedinäitajate või füüsikalise-keemiliste üldtingimuste ökoloogiliste seisundiklasside määranud ja vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus osutab inimese tekitatud muutuse puudumisele või minimaalsele muutusele.

(3) Pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi korral osutavad veekogutüübile omaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused inimese tekitatud väikesele kõrvalekaldele looduslikest võrdlustingimustest. Pinnaveekogumis ei ole muudetud hüdro-morfoloogilisi omadusi viisil, mis märgatavalt mõjutaks pinnaveekogumi bioloogilisi kvaliteedinäitajaid. Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi määranud ning vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus osutavad nõrgale inimese tekitatud muutusele.

(4) Pinnaveekogumi kesise ökoloogilise seisundiklassi korral kalduvad veekogutüübile omaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused inimese tegevuse tõttu mõõdukalt kõrvale looduslikest võrdlustingimustest. Need väärtused osutavad mõõdukale inimõjule ning suuremale häiritusele, kui ilmneb hea seisundiklassi korral. Pinnaveekogumi hüdro-morfoloogiliste omaduste muutmisega on märgatavalt kahjustatud pinnaveekogumi

bioloogilisi kvaliteedinäitajaid või füüsikalis-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi määranng osutab mõõdukale inimõjule või vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus osutab tugevale inimese tekitatud muutusele.

(5) Pinnaveekogumi halva ökoloogilise seisundiklassi korral kalduvad veekogutõibile omaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused inimese tegevuse tõttu tugevasti kõrvale looduslikest võrdlustingimustest või pinnaveekogumis puudub suur osa tavaliselt selle veekogutõibiga häirimatus olekus seotud bioloogilistest kooslustest. Pinnaveekogumi hüdmorfoloogiliste omaduste muutmisega on tugevasti kahjustatud pinnaveekogumi bioloogilisi kvaliteedinäitajaid või füüsikalis-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi määranng osutab tugevale inimese tekitatud muutusele.

(6) Pinnaveekogumi väga halva ökoloogilise seisundiklassi korral kalduvad veekogutõibile omaste bioloogiliste kvaliteedinäitajate väärtused inimõju tõttu väga tugevasti kõrvale looduslikest võrdlustingimustest. Pinnaveekogumis puudub inimese tegevuse tõttu elustik või vesi või osutab füüsikalis-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi määranng väga tugevale inimese tekitatud muutusele.

§ 6. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi tunnusvärvid aruannetes ja ülevaadetes

Pinnaveekogumi ökoloogilist seisundiklassi tähistatakse aruannetes ja ülevaadetes järgmiste tunnusvärvidega:

- 1) väga hea – eresinine;
- 2) hea – roheline;
- 3) keskine – kollane;
- 4) halb – oranž;
- 5) väga halb – punane.

§ 7. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassid

(1) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass on tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi ökoloogilist potentsiaali iseloomustav seisundiklass veeseaduse § 60 lõike 1 tähenduses.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi väga hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi korral on bioloogilised kvaliteedinäitajad ligilähedased selle veekogumiga kõige sarnasemasse veekogutõipi kuuluvale looduslikule heas seisundis veekogumile, võttes arvesse veekogumi tehiskust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevaid hüdmorfoloogilisi ja füüsikalis-keemilisi muutusi.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi korral on bioloogilistes kvaliteedinäitajates väga hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes mõningaid muutusi, mida põhjustavad veekogumi tehiskust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad hüdmorfoloogilised ja füüsikalis-keemilised muutused.

(4) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi keskise ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi korral on bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes väga hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes märgatavaid muutusi, mida põhjustavad veekogumi tehiskust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad hüdmorfoloogilised ja füüsikalis-keemilised muutused.

(5) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi halva ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi korral on bioloogiliste kvaliteedielementide väärtustes väga hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes väga suured muutused, mis viitavad ökosüsteemi tugevale häiritusele ja mida põhjustavad veekogumi tehiskust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad hüdmorfoloogilised ja füüsikalis-keemilised muutused.

§ 8. Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi tunnusvärvid aruannetes ja ülevaadetes

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi tähistatakse aruannetes ja ülevaadetes järgmiste tunnusvärvidega:

- 1) väga hea ja hea – ühelaiused rohelised ja helehallid triibud;
- 2) keskine – ühelaiused kollased ja helehallid triibud;
- 3) halb – ühelaiused oranžid ja helehallid triibud.

(2) Tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi tähistatakse aruannetes ja ülevaadetes järgmiste tunnusvärvidega:

- 1) väga hea ja hea – ühelaiused rohelised ja tumehallid triibud;
- 2) keskine – ühelaiused kollased ja tumehallid triibud;
- 3) halb – ühelaiused oranžid ja tumehallid triibud.

§ 9. Pinnaveekogumi, territoriaalmere, tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi keemilise seisundi klassid

(1) Pinnaveekogumi, territoriaalmere, tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi keemilise seisundi klass on veekogumi keemilist seisundit iseloomustav seisundiklass veeseaduse § 59 lõike 2 ja § 60 lõike 2 tähenduses.

(2) Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi, tehisveekogumi või territoriaalmere keemilist seisundit iseloomustavad kaks seisundiklassi järgmiselt:

1) hea – pinnaveekogumis, tugevasti muudetud veekogumis, tehisveekogumis või territoriaalmere asjakohasest maatriksist võetud proovides või eksperdiarvamuse alusel ei ületa mitte ühegi asjakohase prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine ega teatava muu saasteaine sisalduse aasta keskmine väärtus veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud aasta keskmist keskkonna kvaliteedi piirväärtust, ega mitte ühegi asjakohase prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine ega teatava muu saasteaine sisaldus asjakohasest maatriksist võetud üksikproovis või eksperdiarvamuse alusel ei ületa veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud suurimat lubatud keskkonna kvaliteedi piirväärtust;

2) halb – pinnaveekogumis, tugevasti muudetud veekogumis, tehisveekogumis või territoriaalmere asjakohasest maatriksist võetud proovides või eksperdiarvamuse alusel ületab ühe või mitme asjakohase prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine või teatava muu saasteaine sisaldus veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud keskkonna kvaliteedi piirväärtust.

§ 10. Vesikonnaspetsiifiliste saasteainete mõju tunnusvärv pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi, tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi kujutamisel aruannetes ja ülevaadetes

Pinnaveekogumid, tugevasti muudetud veekogumid või tehisveekogumid, mille head ökoloogilist seisundit või head ökoloogilist potentsiaali ei saavutata selle tõttu, et vesikonnaspetsiifilise saasteaine sisaldus ületab keskkonna kvaliteedi piirväärtust, tähistatakse aruannetes ja ülevaadetes musta täpiga.

§ 11. Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi, tehisveekogumi või territoriaalmere keemilise seisundi klassi tunnusvärvid aruannetes ja ülevaadetes

Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi, tehisveekogumi või territoriaalmere keemilise seisundi klasse tähistatakse aruannetes ja ülevaadetes järgmiste tunnusvärvidega:

- 1) hea – sinine;
- 2) halb – punane.

3. jagu

Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi seisundiklassi määramine

§ 12. Pinnaveekogumi seisundiklassi määramine

(1) Pinnaveekogumi seisundiklassi määramisel kasutatakse veeseaduse § 57 lõike 1 ja § 59 lõike 3 rakendamisel järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Keemilise seisundi klass	Pinnaveekogumi seisundiklass
väga hea	hea	väga hea
väga hea	halb	halb
hea	hea	hea
hea	halb	halb
kesine	hea	kesine
kesine	halb	halb
halb	hea	halb
halb	halb	halb
halb	hindamata	halb
väga halb	hea	väga halb
väga halb	halb	väga halb
väga halb	hindamata	väga halb

(2) Kui pinnaveekogumi seisundiklass on määratud keemilise seisundi klassi hindamata või keemilise seisundi klass on määratud eksperdiarvamusega, tuleb enne keskkonnaloo andmist prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine või teatava muu saasteaine heitmiseks pinnaveekogumisse hinnata keemilise seisundi klass heidetavate ainete osas pinnaveekogumis asjakohasest maatriksist võetud proovide alusel.

§ 13. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse seda pinnaveekogumit iseloomustavate bioloogiliste kvaliteedielementide, bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste üldtingimuste

ja hüdromorfoloogiliste kvaliteedielementide või kvaliteedinäitajate järgi, võttes arvesse asjakohaste vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldust.

(2) Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel võetakse aluseks:

1) käesoleva määruse lisades 4–6 vooluveekogumite, maismaa seisuveekogumite ja rannikeveekogumite kohta esitatud kvaliteedielementidele, kvaliteedi allelementidele või kvaliteedinäitajatele nende väärtuste või väärtustele vastavate ökoloogiliste kvaliteedisuhete alusel määratud ökoloogilised seisundiklassid ja
2) veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtused.

(3) Kui pinnaveekogumis on vesikonnaspetsiifilise saasteaine sisaldus hindamata või on hinnatud eksperdiarvamusega, tuleb enne keskkonnanaloa andmist vesikonnaspetsiifilise saasteaine heitmiseks pinnaveekogumisse hinnata ökoloogilise seisundi klass heidetavate ainete osas pinnaveekogumist võetud proovide alusel.

§ 14. Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklassi määramine

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklassi määramisel kasutatakse veeseaduse § 58 lõike 1 ja § 60 lõike 3 rakendamisel järgmist tabelit:

Ökoloogilise potentsiaali (ÖP) seisundiklass	Keemilise seisundi klass	Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi seisundiklass
väga hea ÖP	hea	väga hea
väga hea ÖP	halb	halb
hea ÖP	hea	hea
hea ÖP	halb	halb
kesine ÖP	hea	kesine
kesine ÖP	halb	halb
halb ÖP	hea	halb
halb ÖP	halb	halb
halb ÖP	hindamata	halb

(2) Kui tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi seisundiklass on määratud keemilise seisundi klassi hindamata või keemilise seisundi klass on määratud eksperdiarvamusega, tuleb enne keskkonnanaloa andmist prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine või teatava muu saasteaine heitmiseks pinnaveekogumisse hinnata keemilise seisundi klass heidetavate ainete osas veekogumis asjakohasest maatriksist võetud proovide alusel.

§ 15. Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramine

(1) Tugevasti muudetud veekogumi ja tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass määratakse seda pinnaveekogumit iseloomustavate bioloogiliste kvaliteedielementide ja bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi. Seisundiklassi määramisel kohandatakse kasutatavaid kvaliteedielemente, kvaliteedinäitajaid ja seisundiklasside piire veekogumi tehislikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevate hüdromorfoloogiliste ja füüsikalise-keemiliste muutuste järgi ning arvestatakse asjakohaste vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldust.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi või tehiseveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel võetakse aluseks:

1) käesoleva määruse lisades 4–6 vooluveekogumite, maismaa seisuveekogumite ja rannikeveekogumite kohta esitatud bioloogilised kvaliteedielemendid ja bioloogilisi kvaliteedielemente toetavad füüsikalise-keemilised üldtingimused;
2) kvaliteedielementidele või kvaliteedi allelementidele või kvaliteedinäitajatele nende väärtuste või väärtustele vastavate ökoloogiliste kvaliteedisuhete alusel määratud ökoloogilised seisundiklassid, mis on kohandatud veekogumi tehislikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevate hüdromorfoloogiliste ja füüsikalise-keemiliste muutuste järgi;
3) veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtused.

(3) Kui tugevasti muudetud veekogumis või tehiseveekogumis on vesikonnaspetsiifilise saasteaine sisaldus hindamata või on hinnatud eksperdiarvamusega, tuleb enne keskkonnanaloa andmist vesikonnaspetsiifilise saasteaine heitmiseks sellesse veekogumisse hinnata ökoloogilise seisundi klass heidetavate ainete osas tugevasti muudetud veekogumist või tehiseveekogumist võetud proovide alusel.

§ 16. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi ja tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel kasutatav ökoloogiline kvaliteedisuhe

(1) Bioloogilise, füüsikalise-keemilise või hüdro-morfoloogilise kvaliteedinäitaja, kvaliteedielemendi või kvaliteedi allelemendi ökoloogiline kvaliteedisuhe väljendab selle kvaliteedinäitaja, kvaliteedielemendi või kvaliteedi allelemendi kohta inimese tekitatud kõrvalekallet võrreldes looduslike võrdlustingimustega.

(2) Ökoloogiline kvaliteedisuhe (lühend ÖKS) on ühikuta suhtarv, mis varieerub vahemikus 0–1, kusjuures suurem väärtus näitab üldiselt kvaliteedinäitaja, kvaliteedielemendi või kvaliteedi allelemendi paremat ökoloogilist seisundit ja väärtus 1 vastab looduslikele võrdlustingimustele.

§ 17. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi ja tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse kasutamine

(1) Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi väga hea koondmäärangu andmisel tuleb veenduda, et veekogumis vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse kohta on olemas viimase kaheteistkümne aasta jooksul kogutud analüüside andmed, mis tõendavad väga head seisundiklassi.

(2) Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi hea, kesise, halva või väga halva koondmäärangu saab anda ka juhul, kui vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse analüüsitulemused viimase kaheteistkümne aasta kohta puuduvad, kuid sisaldus on hinnatud eksperdiarvamuses.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi hea, kesise või halva koondmäärangu saab anda ka juhul, kui vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse analüüsitulemused viimase kaheteistkümne aasta kohta puuduvad, kuid ainete sisaldus on hinnatud eksperdiarvamuses.

(4) Kui pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi on väga hea, hea või kesine, kuid vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi halb, määratakse pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass kesiseks.

(5) Kui tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi on väga hea, hea või kesine, kuid vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi halb, määratakse ökoloogilise potentsiaali seisundiklass kesiseks.

(6) Kui pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass bioloogiliste kvaliteedielementide või füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi on halb või väga halb, ei muuda vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus veekogumi ökoloogilist seisundiklassi ega ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi.

(7) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass määratakse vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi väga heaks üksnes juhul, kui iga asjakohase looduslikult esineva vesikonnaspetsiifilise saasteaine aasta keskmine sisaldus on väiksem kui 30% vastavale ainele kehtestatud keskkonna kvaliteedi piirväärtusest või iga asjakohase sünteetilise vesikonnaspetsiifilise saasteaine sisaldus on nullilähedane või vähemalt allpool kõige uuemate üldkasutatavate analüütiliste meetodite avastamisiiri.

(8) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass määratakse vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi heaks juhul, kui:

- 1) asjakohase looduslikult esineva vesikonnaspetsiifilise saasteaine aasta keskmine sisaldus ületab käesoleva paragrahvi lõikes 7 viidatud 30%, kuid ei ületa piirväärtust, või
- 2) asjakohase looduslikult esineva vesikonnaspetsiifilise saasteaine aasta keskmine sisaldus ületab keskkonna kvaliteedi piirväärtust, kuid piirväärtust ületavaid proove on ühe aasta jooksul võetud proovide hulgas vähe, või
- 3) asjakohase sünteetilise vesikonnaspetsiifilise saasteaine aasta keskmine sisaldus ei ületa keskkonna kvaliteedi piirväärtust või
- 4) asjakohase sünteetilise vesikonnaspetsiifilise saasteaine aasta keskmine sisaldus ületab keskkonna kvaliteedi piirväärtust, kuid piirväärtusi ületavaid proove on ühe aasta jooksul võetud proovide hulgas vähe, või
- 5) eksperdiarvamuse kohaselt on seisundiklass vesikonnaspetsiifiliste saasteainete järgi hea.

(9) Pinnaveekogumi ökoloogiline seisundiklass või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass määratakse vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi halvaks juhul, kui mitmes veekogumist ühe aasta jooksul võetud proovis ületab asjakohaste vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus keskkonna kvaliteedi piirväärtust või eksperdiarvamuse kohaselt on seisundiklass vähemalt ühe vesikonnaspetsiifilise saasteaine järgi halb.

§ 18. Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi ja tehisveekogumi või territoriaalmereseisundiklassi määramise aluseks olevad andmed

(1) Pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi seisundiklassi määramisel lähtutakse veeuringute, sealhulgas veeuringu käigus toimuva vee-elustiku vaatluse, katsepüügi või veekogu hüdro-morfoloogiliste omaduste vaatluse andmetest, välja arvatud juhul, kui veekogumi seisundiklassi määramise meetodika vastava kvaliteedielemendi järgi võimaldab lähtuda muudest olemasolevatest andmetest.

(2) Territoriaalmerese, pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi keemilise seisundiklassi, ökoloogilise seisundiklassi või ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel ei võeta arvesse prioriteetse aine, prioriteetse ohtliku aine, teatava muu saasteaine või vesikonnaspetsiifilise saasteaine proovi, mis on võetud keskkonnalaoga määratud segunemispiirkonnast.

(3) Kui veekogumi veeuringute, sealhulgas veeuringu käigus toimuva vee-elustiku vaatluse, katsepüügi andmed ei ole usaldusväärsed või puuduvad, siis määratakse seisundiklass järgmiselt:

1) bioloogiliste kvaliteedinäitajate põhjal määratakse seisund teiste samasse veekogutüüpi kuuluvate ja sarnaste survetegurite veekogude järgi, mille kohta leidub veeuringute, sealhulgas vee-elustiku vaatluste või katsepüükide andmeid;

2) füüsikalise-keemiliste üldtingimuste korral kasutatakse valglalt taimetoiteainete fosfor ja lämmastik, ärakande seireandmetega kohaldatud hinnangumudelit (edaspidi *valgla ärakande mudel*, lühend *EstModel*) või muud mudelit, mis võimaldab arvutada vees taimetoiteainete sisalduse samaväärse täpsusega.

(4) Kui mõne kvaliteedielemendi andmete loomulik varieeruvus on nii suur, et selle abil ei ole võimalik pinnaveekogumi ökoloogilist seisundit või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilist potentsiaali hinnata või eksperdiarvamuse kohaselt ei saa seirekohas teatud kvaliteedielementi inimtegevuse mõju hindamiseks kasutada, siis võib selle kvaliteedielemendi jätta pinnaveekogumi ökoloogilise seisundi või tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel arvestamata. Põhjenduse kvaliteedielemendi arvestamata jätmise kohta esitab ökoloogilise seisundi või ökoloogilise potentsiaali hindaja iga hinnatava veekogumi kohta eraldi.

(5) Bioloogiline kvaliteedielement jäetakse pinnaveekogumi, tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise seisundiklassi või ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi hindamisel kasutamata eksperdiarvamuse alusel juhul, kui:

1) bioloogilisele kvaliteedielemendile vastavat elustikurühma on kahjustanud invasiivne võõrliik, mille levikut ei ole võimalik vähendada, või

2) bioloogilisele kvaliteedielemendile vastav elustikurühm on eksperdiarvamuse alusel muutunud kliimamuutuste tõttu või

3) bioloogilisele kvaliteedielemendile vastava elustikurühma muutust ei ole eksperdiarvamuse alusel võimalik seostada inimtegevuse mõjuga.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 5 esitatud info lisatakse veekogumi seisundi hinnangule või veemajanduskavale täiendava infona.

§ 19. Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi ja tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramise usaldusväärsus

(1) Pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi ja tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramise usaldusväärsust väljendatakse nelja astmega:

1) info puudumine (tase 0, info puudub);

2) madal usaldusväärsuse tase (tase 1, info vähene või vastuoluline);

3) keskmine usaldusväärsuse tase (tase 2, info koormuse ja elustiku seoste kohta on olemas, kuid ebapiisav);

4) kõrge usaldusväärsuse tase (tase 3, info koormuse ja elustiku kohta piisav).

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 1 rakendatakse juhul, kui veekogumis esinevad kõik järgmised tingimused:

1) veekogumi hüdro-morfoloogilise seisundi hinnang puudub;

2) vee üldlämmastiku ja üldfosfori sisaldust ei ole ajakohastatud valgla ärakande mudeli abil hinnatud;

3) veekogumi kohta puuduvad viimase kuue aasta veeuringute, sealhulgas vee-elustiku vaatluste või katsepüükide andmed.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 2 rakendatakse juhul, kui veekogumis esinevad kõik järgmised tingimused:

1) veekogumi hüdro-morfoloogiline seisund on hinnatud;

2) veekogumi kohta on viimase kuue aasta andmete alusel antud vee üldlämmastiku ja üldfosfori sisalduse hinnang ajakohastatud valgla ärakande mudeli abil;

3) veekogumi kohta on olemas viimase kuue aasta jooksul kogutud veeuringute, sealhulgas vee-elustiku vaatluste või katsepüükide andmeid, kuid kogutud infos veekogumi ökoloogilise seisundi indikaatorite ja inimese põhjustatud koormuse kohta on olulisi vasturääkivusi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 3 rakendatakse juhul, kui esinevad kõik järgmised tingimused:

1) veekogumi hüdro-morfoloogiline seisund on hinnatud;

2) veekogumi kohta on viimase kuue aasta andmete alusel antud vee üldlämmastiku ja üldfosfori sisalduse hinnang ajakohastatud valgla ärakande mudeli abil;

3) veekogumi kohta on viimase kuue aasta jooksul kogutud veeuringute, sealhulgas vee-elustiku vaatluste või katsepüükide andmeid ja inimese põhjustatud koormuse andmeid, kuid andmete vähesuse või tehnilise teadmise puudumise tõttu ei ole võimalik seostada elustiku andmeid füüsikalise-keemilise kvaliteedinäitaja, hüdro-morfoloogilise kvaliteedinäitaja, asjakohase vesikonnaspetsiifilise saasteaine sisalduse või muu inimese põhjustatud koormusega.

(5) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 4 rakendatakse juhul, kui esinevad kõik järgmised tingimused:

1) veekogumi hüdro-morfoloogiline seisund on hinnatud;

2) veekogumi kohta on viimase kuue aasta jooksul kogutud piisavalt veeuringute, sealhulgas vee-elustiku vaatluste või katsepüükide andmeid;

3) veekogumi kohta kogutud andmed võimaldavad seostada elustiku andmeid inimese põhjustatud koormusega.

3. peatükk

Ökoloogilise seisundi või ökoloogilise potentsiaali määramiseks kasutatavad kvaliteedielemendid, kvaliteedinäitajad, seisundiklassi määramine ja pinnaveekogumiga hõlmamata veekogude kaitse

1. jagu

Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad ning seisundiklassi määramine

§ 20. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavad kvaliteedielemendid, kvaliteedi allelemendid ja kvaliteedinäitajad

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse bioloogilisi kvaliteedielemente ja füüsikalise-keemilisi üldtingimusi, mida toetavad vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus ja hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid.

(2) Bioloogilised kvaliteedielemendid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fütoplankton, bentilised mikrovetikad ja põhjataimestik koos kaldavee suurtaimestikuga (edaspidi *fütobentos ja suurtaimestik*), suurselgrootud loomad (edaspidi *suurselgrootud*) ja kalastik.

(3) Kvaliteedielement „Fütobentos ja suurtaimestik” jaotatakse fütobentose ja suurtaimestiku allelementideks.

(4) Kvaliteedielement „Füüsikalise-keemilised üldtingimused” vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosneb järgmistest kvaliteedinäitajatest: pH, lahustunud hapnik, biokeemiline hapnikutarve (BHT₅), ammoniumlämmastik (NH₄-N), üldlämmastik (N_{üld}) ja üldfosfor (P_{üld}).

(5) Kvaliteedielement „Vesikonnaspetsiifilised saasteained” vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosneb veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud nende vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldusest, mis on veekogumi seisundiklassi määramiseks asjakohased.

(6) Hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on:

1) veerežiimi inimtekkelised muutused, mille kvaliteedinäitajateks on veevõtu hinnang, veeheite hinnang, paisude mõju veerežiimile ja maaparandussüsteemiga kattuvuse hinnang;

2) tõkestamatus, mille kvaliteedinäitajaks on tõkestamatus pikisuunas;

3) morfoloogilised tingimused, mille kvaliteedinäitajateks on jõe looklevus, kalda veekaitsevööndi looduslikkus ja peamise voolusängi sidusus lammialadega.

§ 21. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse käesoleva määruse § 3 lõikes 2 sätestatud vooluveekogu tüübist ja §-s 20 sätestatud kvaliteedielementidest, kvaliteedi allelementidest ja kvaliteedinäitajatest ning käesoleva määruse lisas 4 sätestatud kvaliteedinäitajate väärtustest ja nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest.

(2) Vooluveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse bioloogiliste kvaliteedielementide ja bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste üldtingimuste alusel (edaspidi *füüsikalise-keemiliste üldtingimuste määrang*), kasutades järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass bioloogiliste kvaliteedielementide järgi (BIO)	Ökoloogiline seisundiklass füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi (FÜKE)	Ökoloogiline seisundiklass (ÖSE)
kõik BIOd väga head	väga hea	väga hea
kõik BIOd väga head	hea	hea
vähemalt üks BIO hea, teised BIOd väga head	väga hea	hea
vähemalt üks BIO hea, teiste BIOde info puudub	väga hea	hea
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	väga hea, hea või kesine	kesine
vähemalt üks BIO kesine, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea või kesine	kesine
kõik BIO hea või väga hea	kesine	kesine
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	halb	halb
vähemalt üks BIO halb, teised BIOd väga hea, hea või kesine	väga hea, hea, kesine või halb	halb
vähemalt üks BIO halb, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea, kesine või halb	halb
vähemalt üks BIO väga halb, teised BIOd väga head, head, kesised või halvad	väga hea, hea, kesine, halb või väga halb	väga halb
vähemalt üks BIO väga halb, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea, kesine, halb või väga halb	väga halb
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	väga halb	halb

§ 22. Hüdromorfoloogilised kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

(1) Hüdromorfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate järgi vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse järgmisest seisundi astmestikust ja käesoleva määruse lisast 4:

1) väga hea seisundiklass – veerežiim on ligikaudu sama, mis häirimatus olekus, veevool ei ole tõkestatud ja võimaldab veorganismide häirimatut rännet ning setete ärakannet. Kõik morfoloogilised tingimused on ligikaudu samad, mis häirimatus olekus, ega takista bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi väga hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

2) hea seisundiklass – veerežiim, veevoolu tõkestamatus ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ega takista bioloogiliste kvaliteedielementide ning füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

3) kesine seisundiklass – veerežiim, veevoolu tõkestamatus ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi pinnaveekogumi hea ökoloogilise seisundiklassi saavutamist;

4) väga halb seisundiklass – veerežiim, veevoolu tõkestamatus ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist väga tugevasti, andmete kogumine bioloogiliste kvaliteedielementide või vee füüsikalis-keemiliste üldtingimuste kohta võib olla raskendatud või võimatu.

(2) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi väga hea koondmäärangu andmisel tuleb veenduda, et vooluveekogumi kõikide hüdromorfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate kohta on olemas andmed, mis tõendavad väga head seisundit.

(3) Kui vooluveekogumi ökoloogiline seisundiklass on bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi hea, kesine, halb või väga halb, võetakse üksikuid asjakohaseid hüdromorfoloogilisi kvaliteedinäitajaid vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel arvesse täiendava teabena, mis suurendab bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi usaldusväarsust või täpsustab hüdromorfoloogia suhtes tundliku bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi, mille väärtus on seisundiklassi piiri lähedal.

§ 23. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütoplanktoni järgi

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütoplanktoni järgi (edaspidi ka *fütoplanktoni määrang*) võetakse aluseks proovid, mis on võetud ajavahemikus maist oktoobrini.

(2) Vooluveekogumi fütoplanktoni määrang antakse Eesti jõgede potamoplanktilise indeksi (lühend ERPI) alusel käesoleva määruse lisa 4 järgi.

(3) Fütoplanktonit kasutatakse ainult V4B veekogutüübiga vooluveekogumite ja nende sarnaste tugevasti muudetud veekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel.

§ 24. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütobentose ja suurtaimestiku järgi

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütobentose järgi (edaspidi *fütobentose määrang*) võetakse aluseks bentiliste (põhjaeluliste) ränivetikate kooslusest suvisel madalveeperioodil võetud proovid.

(2) Vooluveekogumi fütobentose määrang antakse käesoleva määruse lisa 4 järgi:

1) V1A, V1A-KaVo V2A, V1B, V1B-KaVo ja V2B veekogutüübiga vooluveekogumitel ränivetikate spetsiifilise reostustundlikkuse indeksi (lühend IPS) alusel, kasutades fütobentose määrangut täiendava infona ränivetikate troofsusindeksit (lühend TDI) ja ränivetikate Watanabe indeksit (lühend WAT);

2) V3A, V3B ja V4B veekogutüübiga vooluveekogumitel, tugevasti muudetud veekogumitel ja tehisveekogumitel kolme kvaliteedinäitaja (TDI – ränivetikate troofsusindeks, IPS – ränivetikate spetsiifilise reostustundlikkuse indeks, WAT – ränivetikate Watanabe indeks) alusel, kasutades kolme kvaliteedinäitaja ökoloogilise kvaliteedisuhte aritmeetilist keskmist väärtust.

(3) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurtaimestiku järgi (edaspidi *suurtaimestiku määrang*) võetakse aluseks ajavahemikus juulist septembrini tehtud vee- ja kaldataimestiku vaatluste tulemused alates taimede maksimaalse kasvu saavutamise ajast.

(4) Vooluveekogumi suurtaimestiku määrang antakse Eesti jõgede suurtaimestiku indeksite MIREE ja ITEM alusel käesoleva määruse lisa 4 järgi. Suurtaimestiku koondmäärang ÖKS leitakse indeksite MIREE ja ITEM ÖKS-ide aritmeetilise keskmisena.

(5) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel antakse kvaliteedielemendi fütobentose ja suurtaimestiku koondmäärang käesoleva määruse lisa 4 järgi kvaliteedi allelementide fütobentose ja suurtaimestiku määrangute alusel, kasutades fütobentose ja suurtaimestiku määrangute ökoloogiliste kvaliteedisuhte aritmeetilise keskmise väärtust.

§ 25. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine suurselgrootute järgi

(1) Vooluveekogu pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurselgrootute järgi (edaspidi *suurselgrootute määrang*) võetakse aluseks proovid, mis on võetud ajavahemikus aprillist maini või septembrist novembrini – ajal, mil suurselgrootute liigistik võimaldab veekogumi seisundit nende järgi kõige usaldusväärsemalt hinnata.

(2) Suurselgrootute määrang V1A, V1A-KaVo, V2A, V3A, V1B, V1B-KaVo, V2B ja V3B veekogutüübiga vooluveekogumites, välja arvatud Emajõgi Võrtsjärve ja Peipsi vahel, antakse viie kvaliteedinäitaja (taksonirikkus, EPT – tundlike suurselgrootute taksonite arv, Shannoni taksonierisus, ASPT – keskmine taksonite osakaal koguliikide arvust, DSFI – Taani vooluveekogude fauna indeks) alusel käesoleva määruse lisa 4 järgi.

(3) Suurselgrootute määrangu andmisel Emajões ja V4B veekogutüübiga vooluveekogumites ei kasutata kvaliteedinäitajat DSFI ja suurselgrootute määrang antakse nelja ülejäänud kvaliteedinäitaja (taksonirikkus, tundlike taksonite arv, EPT – tundlike suurselgrootute taksonite arv, Shannoni taksonierisus, ASPT – keskmine taksonite osakaal koguliikide arvust) alusel käesoleva määruse lisa 4 järgi.

(4) Suurselgrootute määrangu andmiseks määratakse käesoleva määruse lisa 4 alusel iga käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud kvaliteedinäitaja väärtusele vastav ökoloogiline seisundiklass ja sellele kvaliteedinäitajale antakse hindepunkt skaalas 0–5 järgmiselt: 5 – väga hea, 4 – hea, 2 – kesine, 1 – halb, 0 – väga halb. Suurselgrootute määranguks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide summa. Suurselgrootute määrangule omistatakse ökoloogilisele seisundiklassile vastav ökoloogiline kvaliteedisuhe (ÖKS) käesoleva määruse lisa 4 järgi.

(5) Suurselgrootute määrangu andmisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Looduslik	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Vooluveekogumid V1A, V1A-KaVo, V2A, V3A, V1B, V1B-KaVo, V2B ja V3B	25	25–23	22–18	17–10	9–6	5–0
Emajõgi V3B, Narva jõgi V4B	20	20–18	17–14	13–8	7–5	4–0

§ 26. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine kalastiku järgi

(1) Vooluveekogumi, välja arvatud Emajõe ja Narva jõe veekogumid ja veekogutüübiga V1A-KaVo ja V1B-KaVo veekogumid, ökoloogilise seisundiklassi määramisel kalastiku järgi (edaspidi *kalastiku määrang*) võetakse aluseks suvisel madalveeperioodil tehtud kalastiku katsepüükide tulemused ja eksperdiarvamuse alusel ka muud kalastiku andmed.

(2) Emajõe ja Narva jõe veekogumitel antakse kalastiku määrang ökoloogiliselt olulistel aastaegadel tehtud katsepüükide põhjal või eksperdiarvamuse alusel.

(3) Vooluveekogumi, välja arvatud Emajõe ja Narva jõe veekogumid ning veekogutüübiga V1A-KaVo ja V1B-KaVo veekogumid, ökoloogilise seisundiklassi määramisel kalastiku järgi kasutatakse jõgede kalastiku indeksi (lühend JKI), mis arvutatakse tüübiomaste liikide ja indikaatorliikide järgi.

(4) Tüübiomased liigid on kõik sellele veekogutüübile iseloomulikud liigid, millele veekogus on elu- või sigimispaigaks või rändeteeks, välja arvatud juhuslikult esinevad liigid.

(5) Indikaatorliigid on sellele veekogutüübile omased liigid, mille olemasolu ja seisund on pinnaveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel esmatähtsad.

(6) Sõltumata jõgede kalastiku indeksi väärtusest ei loeta kalastiku määrangut väga heaks, kui uuritavas vooluveekogumis on mõni indikaatorliik hävinud.

(7) Vooluveekogumite veekogutüüpidele ja ökoloogilistele seisundiklassidele vastavad jõgede kalastiku indeksi väärtused ja ökoloogilised kvaliteedisuhted on esitatud käesoleva määruse lisa 4.

(8) Narva jõe ja Emajõe veekogumite kalastiku määrang antakse erinevate elupaigatüüpide kalastiku määrangute alusel ja kalastiku määrangu aluseks võib olla katsepüügi puudumisel ka eksperdiarvamus.

§ 27. Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi

(1) Vooluveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel füüsikalis-keemiliste üldtingimuste järgi võetakse aluseks aastaringselt, erineva veetasemega perioodidel võetud proovid ja tehtud mõõtmised.

(2) Füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmäärangu andmisel kasutatakse käesoleva määruse § 20 lõikes 4 loetletud kvaliteedinäitajaid käesoleva määruse lisa 4 järgi.

(3) Kui pH on suurem kui 9,0 või väiksem kui 6,0, on füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmäärang väga halb, sõltumata teistele kvaliteedinäitajatele määratud ökoloogilistest seisundiklassidest.

(4) Kui pH väärtus on vahemikus 6,0–9,0, määratakse füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmäärangu andmiseks igale käesoleva määruse § 20 lõikes 4 loetletud kvaliteedinäitajale, välja arvatud pH, ökoloogiline seisundiklass käesoleva määruse lisa 4 alusel ja antakse sellele ökoloogilisele seisundiklassile vastav hindepunkt skaalas 1–5 järgmiselt: 5 – väga hea; 4 – hea; 3 – kesine; 2 – halb; 1 – väga halb. Füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmääranguks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide summa.

(5) Kui vähemalt ühe käesoleva määruse § 20 lõikes 4 loetletud kvaliteedinäitaja, välja arvatud pH, ökoloogiline seisundiklass on halb või väga halb, ei saa füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmäärang sõltumata hindepunktide summast olla üle kesise.

(6) Füüsikalis-keemiliste üldtingimuste koondmäärangu andmisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Looduslik	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Hindepunktide summa	25	23–25 (92%)	18–22 (72%)	13–17 (52%)	8–12 (32%)	<8 (alla 32%)

2. jagu

Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad ning seisundiklassi määramine

§ 28. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavad kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse bioloogilisi kvaliteedielemente ja füüsikalis-keemilisi üldtingimusi, mida toetavad vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus ja hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid.

(2) Bioloogilised kvaliteedielemendid maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fitoplankton, bentilised mikrovetikad (edaspidi *fitobentos*), suurtaimestik, suurselgrootud ja kalastik.

(3) Kvaliteedielement „Füüsikalise-keemilised üldtingimused” maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks võib koosneda veekogutüübi järgi järgmistest kvaliteedinäitajatest: pH, üldlämmastik (N_{üld}) ja üldfosfori (P_{üld}), vee läbipaistvus, metallimioni paksus või algussügavus.

(4) Kvaliteedielement „Vesikonnaspetsiifilised saasteained” maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosneb veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldusest, mis on veekogumi seisundiklassi määramiseks asjakohased.

(5) Hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on:

- 1) veerežiimi inimtekkelised muutused, mille kvaliteedinäitajateks on veetaseme ja veemahu muudatuse määr;
- 2) morfoloogilised tingimused, mille kvaliteedinäitajateks on kaldavööndi, kalda-ala ja litoraali looduslikkus, inimõju tugevus, orgaanilise aine rikka sette paksus avavee osas ja domineeriv põhjasete.

§ 29. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel lähtutakse käesoleva määruse § 3 lõikes 3 sätestatud maismaa seisuveekogumi veekogutüübist, §-s 28 sätestatud kvaliteedielementidest ja kvaliteedinäitajatest ning käesoleva määruse lisas 5 sätestatud kvaliteedinäitajate väärtustest ja nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest.

(2) Maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass määratakse bioloogiliste kvaliteedielementide ökoloogiliste seisundiklasside ja bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste üldtingimuste ökoloogilise seisundiklassi alusel halvima järgi, kasutades järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass bioloogiliste kvaliteedielementide järgi (BIO)	Ökoloogiline seisundiklass füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi (FÜKE)	Ökoloogiline seisundiklass (ÖSE)
kõik BIOd väga head	väga hea	väga hea
kõik BIOd väga head	hea	hea
vähemalt üks BIO hea, teised BIOd väga head	väga hea	hea
vähemalt üks BIO hea, teiste BIOde kohta info puudub	väga hea	hea
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	väga hea, hea või kesine	kesine
vähemalt üks BIO kesine, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea või kesine	kesine
kõik BIOd head või väga head	kesine	kesine
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	halb	halb
vähemalt üks BIO halb, teised BIOd väga head, head või kesised	väga hea, hea, kesine või halb	halb
vähemalt üks BIO halb, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea, kesine või halb	halb
vähemalt üks BIO väga halb, teised BIOd väga head, head, kesised või halvad	väga hea, hea, kesine, halb või väga halb	väga halb
vähemalt üks BIO väga halb, teiste BIOde info puudub	väga hea, hea, kesine, halb või väga halb	väga halb
vähemalt üks BIO kesine, teised BIOd head või väga head	väga halb	halb

§ 30. Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedinäitajate arvestamine maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

(1) Hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide kasutamisel maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks käesoleva määruse § 28 kohaselt lähtutakse järgmisest astmestikust:

- 1) väga hea seisundiklass – kõik hüdro-morfoloogilised kvaliteedinäitajad on ligikaudu samad, mis maismaa seisuveekogu häirimatus olekus, ja võimaldavad bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi väga hea seisundiklassi saavutamist;

2) hea seisundiklass – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ja võimaldavad bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist;

3) kesine seisundiklass – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist;

4) väga halb seisundiklass – veerežiimi inimtekkeliste muutuste tõttu puudub veekogumis vesi ja andmete kogumine bioloogiliste kvaliteedielementide ning füüsikalise-keemiliste üldtingimuste kohta ei ole võimalik.

(2) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi väga hea koondmäärangu andmisel tuleb veenduda, et veekogumi kõikide hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate kohta on olemas andmed, mis tõendavad väga head seisundit.

(3) Kui maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass on bioloogiliste kvaliteedielementide ja füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi hea, kesine, halb või väga halb, võetakse üksikuid asjakohaseid hüdro-morfoloogilisi kvaliteedinäitajaid seisundiklassi määramisel arvesse täiendava taabena, mis suurendab bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi usaldusväärsust või täpsustab hüdro-morfoloogia suhtes tundliku bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi, mille väärtus on seisundiklassi piiri lähedal.

§ 31. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütoplanktoni järgi

(1) Maismaa seisuveekogumi, välja arvatud Peipsi järve veekogum, ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütoplanktoni järgi võetakse aluseks ajavahemikus maist septembrini kogutud proovid.

(2) Peipsi järve veekogumites on fütoplanktoni määrangu andmise aluseks klorofüll *a* sisaldus ja fütoplanktoni biomass ajavahemikus maist oktoobrini kogutud proovides ja sinivetikate osakaal biomassis ajavahemikus juulist septembrini kogutud proovides.

(3) Maismaa seisuveekogumi fütoplanktoni määrang antakse veekogutüübi järgi käesoleva määruse lisa 5 toodud fütoplanktoni kvaliteedinäitajate seisundiklasside alusel.

(4) Veekogutüüpide S1, S2, S3, S4 ja S5 fütoplanktoni määrangu andmisel kasutatakse käesoleva määruse lisa 5 fütoplanktoni kvaliteedinäitajate alusel koostatud järgmist tabelit:

Kvaliteedi näitaja	Klorofüll <i>a</i>	Fütoplanktoni kooslus FPK	Fütoplanktoni koondindeks FKI	Fütoplanktoni Pielou tühtluse indeks J	Fütoplanktoni määrangu ÖKS
Veekogutüüp S1					
Looduslik	looduslik	ei kasutata	looduslik	looduslik	1
Väga hea	väga hea	ei kasutata	väga hea	väga hea	0,8
Hea	hea	ei kasutata	hea	hea	0,6
Kesine	kesine	ei kasutata	kesine	kesine	0,4
Halb	halb	ei kasutata	halb	halb	0,2
Väga halb	väga halb	ei kasutata	halb	väga halb	0,1
Veekogutüüp S2, S3, S4 ja S5					
Looduslik	looduslik	väga hea	looduslik	looduslik	1
Väga hea	väga hea	väga hea	väga hea	väga hea	0,8
Hea	hea	väga hea	hea	hea	0,6
Kesine	kesine	kesine	kesine	kesine	0,4
Halb	halb	halb	halb	halb	0,2
Väga halb	väga halb	väga halb	halb	väga halb	0,1

(5) Veekogutüübi S6 (Võrtsjärv) fütoplanktoni määrangu andmisel kasutatakse klorofüll *a* väärtust, mida korrigeeritakse eksperdiarvamuse alusel vee värvuse või vee tumeduse või veetaseme andmetega.

(6) Veekogutüübis S6 (Võrtsjärv) kasutatakse ränivetikate biomassi täiendava infona ökoloogilist seisundit parandavate meetmete väljatöötamisel ja nende tõhususe hindamisel.

(7) Veekogutüübi S7-1 ja S7-2 (Peipsi järve veekogumid) fütoplanktoni määrangu andmisel kasutatakse klorofüll *av* väärtuse, fütoplanktoni biomassi ja sinivetikate osakaalu ökoloogiliste kvaliteedisuhete keskmist väärtust, mida korrigeeritakse eksperdiarvamuse alusel veetaseme andmetega.

(8) Veekogutüübi S8 fütoplanktoni määrangu andmisel kasutatakse ainult klorofüll *av* väärtust.

§ 32. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütobentose ja suurtaimestiku järgi

(1) Ökoloogiline seisundiklass fütobentose järgi määratakse ainult maismaa seisuveekogumi veekogutüüpide S6 ja S7-2 (Võrtsjärv ja Peipsi järve kesktoitelise osa) veekogumitel.

(2) Maismaa seisuveekogumi veekogutüüpide S6 ja S7-2 (Võrtsjärv ja Peipsi järve keskoiteline osa) veekogumite ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütobentose järgi võetakse aluseks proovid, mis on kogutud ajavahemikus juulist septembrini, ajal, mil elutingimused järves on ühtlustunud ning ränivetikakooslus välja kujunenud.

(3) Maismaa seisuveekogumi veekogutüüpide S6 ja S7-2 (Võrtsjärv ja Peipsi järve keskoiteline osa) veekogumite fütobentose määranng antakse veekogutüübi järgi käesoleva määruse lisa 5 toodud ränivetikate spetsiifilise reostustundlikkuse indeksi (IPS), ränivetikate troofsusindeksi (TDI) ja ränivetikate Watanabe indeksi (WAT) keskmise ökoloogilise kvaliteedisuhte alusel.

(4) Ökoloogiline seisundiklass suurtaimestiku järgi määratakse kõikidel maismaa seisuveekogumi veekogutüüpidel, välja arvatud Võrtsjärvel.

(5) Maismaa seisuveekogumi, välja arvatud Võrtsjärv, suurtaimestiku määranng andmisel võetakse aluseks proovid, mis on kogutud ajavahemikus juulist septembrini, alates taimede maksimaalse kasvu saavutamise ajast.

(6) Maismaa seisuveekogumi suurtaimestiku määranng antakse käesoleva määruse lisa 5 järgi veekogutüübile iseloomulike suurtaimestiku kvaliteedinäitajate keskmise ökoloogilise kvaliteedisuhte alusel.

§ 33. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määranng suurselgrootute järgi

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määranng suurselgrootute järgi võetakse aluseks proovid, mis on kogutud litoraali piirkonnas ajavahemikus aprillist maini või septembrist novembrini, ajal, mil suurselgrootute liigistik võimaldab veekogumi seisundit nende järgi kõige usaldusväärsemalt hinnata.

(2) Suurselgrootute määranng maismaa seisuveekogumites, välja arvatud veekogutüüpide S6 ja S7-2 veekogumite (Võrtsjärve ja Peipsi järve keskoiteline osa) veekogumid, antakse viie kvaliteedinäitaja (T – taksonirikkus, tundlike taksonite arv, EPT – tundlike suurselgrootute taksonite arv, Shannoni taksonierisus, ASPT – keskmine taksonite osakaal liikide koguarvust, A – happelisusindeks) alusel käesoleva määruse lisa 5 järgi.

(3) Suurselgrootute määranng andmisel veekogutüüpide S6 ja S7-2 (Võrtsjärv ja Peipsi järve keskoiteline osa) veekogumitel ei kasutata kvaliteedinäitajat A (happelisusindeks) ja suurselgrootute määranng antakse nelja ülejäänud kvaliteedinäitaja (taksonirikkus, tundlike taksonite arv, EPT – tundlike suurselgrootute taksonite arv, Shannoni taksonierisus, ASPT – keskmine taksonite osakaal kogu liikide arvust) alusel käesoleva määruse lisa 5 järgi.

(4) Suurselgrootute määranng andmiseks määratakse käesoleva määruse lisa 5 alusel iga käesoleva paragrahvi lõigetes 2 ja 3 nimetatud kvaliteedinäitaja väärtusele vastav ökoloogiline seisundiklass ja sellele kvaliteedinäitajale antakse hindepunkt skaalas 0–5 järgmiselt: 5 – väga hea, 4 – hea, 2 – kesine, 0 – halb või väga halb. Suurselgrootute määrannguks on kvaliteedinäitajatele antud hindepunktide summa. Suurselgrootute määranngule omistatakse ökoloogilisele seisundiklassile vastav ökoloogiline kvaliteedisuhe (ÖKS) käesoleva määruse lisa 5 järgi.

(5) Suurselgrootute määranng andmisel kasutatakse järgmist tabelit:

Ökoloogiline seisundiklass	Looduslik	Väga hea	Hea	Kesine	Halb	Väga halb
Veekogutüübid S1, S2, S3, S4 ja S5, hindepunktid 5 kvaliteedinäitaja alusel	25	≥22	21–18	17–10	9–6	≤5
Veekogutüübid S6, S7-2 ja S8, muu veekogutüüp, eksperdiarvamuse põhjal; 4 kvaliteedinäitaja alusel	20	≥18	17–14	13–8	7–4	<3

§ 34. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määranng kalastiku järgi

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määranng kalastiku järgi võetakse aluseks kalastiku katsepüükide andmed, mis on kogutud Peipsi järve veekogumites ajavahemikus maist septembrini ja kõigis teistes maismaa seisuveekogumites juulist septembrini.

(2) Maismaa seisuveekogumi kalastiku määrang antakse S1, S2 ja S3 veekogutüübiga maismaa seisuveekogumites Eesti järvede kalastiku indeksi (lühend LaFIEE), roosärje olemasolu korral roosärje olemasolu kordajaga kohandatud Eesti järvede kalastiku indeksi (lühend rsLAFIEE) ja sellele vastava ökoloogilise kvaliteedisuhte alusel vastavalt käesoleva määruse lisale 5.

(3) Maismaa seisuveekogumi kalastiku määrang veekogutüübiga S6, S7-1 või S7-2 (Võrtsjärv, Peipsi järve rohketoiteline ja kesktoiteline osa) veekogumitel antakse eri püügivahenditega tehtud katsepüükide alusel eksperdiarvamusena.

(4) Veekogutüübiga S1, S4, S5 või S8 maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundi hindamisel antakse kalastiku määrang eksperdiarvamusena nende veekogumite korral, mida peetakse kalastikuliselt oluliseks.

§ 35. Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi

(1) Maismaa seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel füüsikalise-keemiliste üldtingimuste järgi (edaspidi ka *füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang*) kasutatakse ajavahemikus maist kuni septembrini võetud proove ja käesoleva määruse § 28 lõikes 3 loetletud kvaliteedinäitajaid käesoleva määruse lisa 5 järgi.

(2) Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang on väga halb sõltumata teistele füüsikalise-keemilistele kvaliteedinäitajatele määratud ökoloogilistest seisundiklassidest, kui maismaa seisuveekogumi pinnakihi ajavahemikus mai-september, Peipsi järve veekogumitel ajavahemikus mai-oktoober mõõdetud keskmine pH väärtus on järgmine:

- 1) veekogutüübiga S1 seisuveekogumi vee pH on suurem kui 8,5 või väiksem kui 7,0;
- 2) veekogutüübiga S2, S3, S7-1, S7-2 või S8 seisuveekogumi vee pH on suurem kui 9,0 ja väiksem kui 7,0;
- 3) veekogutüübiga S4 seisuveekogumi vee pH on suurem kui 7,7 või väiksem kui 3;
- 4) veekogutüübiga S5 seisuveekogumi vee pH on suurem kui 8,5 või väiksem kui 5,5;
- 5) veekogutüübiga S6 seisuveekogumi vee pH on suurem kui 9,0 ja väiksem kui 7,0.

(3) Maismaa seisuveekogumite, mis kuuluvad S3 veekogutüüpi, ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatavat metalimnioni paksust mõõdetakse ainult hapnikujaotuse alusel.

(4) Metalimnion on veesamba osa, kus hapnikusisalduse muutus on 1,5 mg/l ühe meetri languse kohta veesambas.

(5) Kui metalimnion algab maismaa seisuveekogumis sügavamal kui 8 meetrit või vahetult enne veekogu põhja, siis ei arvestata seisuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel metalimnioni paksust. Maismaa seisuveekogumi ökoloogiline seisundiklass metalimnioni algussügavuse järgi loetakse väga heaks, kui metalimnion algab sügavamal kui 8 meetrit, ning heaks, kui metalimnion algab vahetult enne veekogu põhja.

(6) Maismaa seisuveekogumite, mis kuuluvad S3 veekogutüüpi, ökoloogilise seisundiklassi määramisel võib eksperdiarvamuse alusel jätta põhjalähedase segunemata veekihi taimetoiteainete fosfor, lämmastik sisalduse seisundiklassi määramisel arvesse võtmata, kui veekogumil ei ole olulist inimtekkelist koormust ja veekogumi seisund teiste veekihtide andmete põhjal on olnud pikka aega stabiilne või on paranemas.

(7) Kui maismaa seisuveekogumi vee pH väärtus on käesoleva paragrahvi lõike 2 kohases vahemikus, mis ei too kaasa väga halba füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärangut, määratakse igale käesoleva määruse § 28 lõikes 3 loetletud kvaliteedinäitajale, mis on veekogutüübi jaoks asjakohane, välja arvatud pH, käesoleva määruse lisa 5 alusel ökoloogiline seisundiklass ja ökoloogiline kvaliteedisuhe. Füüsikalise-keemiliste üldtingimuste koondmäärang antakse kvaliteedinäitajate ökoloogiliste kvaliteedisuhte keskmise väärtuse alusel.

3. jagu

Rannikeveekogumi ökoloogilise seisundiklassi kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad ning seisundiklassi määramine

§ 36. Rannikeveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel ja rannikeveekogumi seisundit mõjutavate tegevuste mõju hindamisel kasutatavad kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad

(1) Rannikeveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel kasutatakse bioloogilisi kvaliteedielemente, mida toetavad füüsikalise-keemilised üldtingimused, vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus ja hüdro-morfoloogilised kvaliteedielemendid.

(2) Bioloogilised kvaliteedielemendid rannikeveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on fütoplankton, suurtaimestik ja suurselgrootud põhjaloomad.

(3) Kvaliteedielement „Füüsikalise-keemilised üldtingimused” rannikeveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosneb järgmistest kvaliteedinäitajatest: üldlämmastik ($N_{\text{üld}}$) ja üldfosfor ($P_{\text{üld}}$), vee läbipaistvus.

(4) Kvaliteedielement „Vesikonnaspetsiifilised saasteained” rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks koosneb veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldustest, mis on veekogumi seisundiklassi määramiseks asjakohased.

(5) Hüdromorfoloogilised kvaliteedinäitajad rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramiseks on rannikuveekogumi põhja pindalalise koormuse indeks (lühend PÕKI) ja rannikuveekogumi rannajoone koormuse indeks (lühend RAKI), mille arvutamisel kasutatakse järgmisi näitajaid: hoovuste looduslikkus, vee sügavuse vaheldumine ja selle looduslikkus, põhja looduslikkus erinevates ökoloogilistes vööndites ja rannajoone inimtekkeliste muudatuste määr.

§ 37. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine

(1) Rannikuveekogumi ökoloogiline seisundiklassi määramisel lähtutakse käesoleva määruse § 3 lõikes 4 sätestatud rannikuveekogumi veekogutübist, käesoleva määruse §-s 36 sätestatud bioloogilistest kvaliteedielementidest, käesoleva määruse §-des 39–42 ja käesoleva määruse lisa 6 sätestatud bioloogilistest kvaliteedinäitajatest ja nendele vastavatest ökoloogilistest seisundiklassidest, määrates rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi halvima bioloogilise kvaliteedielemendi järgi, võttes arvesse asjakohaste vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse vastavalt käesoleva määruse §-s 17 sätestatule.

(2) Bioloogilisi kvaliteedielemente toetavate füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate ökoloogilise seisundiklasse ja ökoloogilise kvaliteedisuhte väärtusi kasutatakse rannikuveekogumi ökoloogiline seisundiklassi määramisel täiendava teabena, mis aitab selgitada bioloogiliste kvaliteedinäitajate määranguid ja kavandada tegevusi rannikuveekogumi seisundi parandamiseks.

§ 38. Hüdromorfoloogilised kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel

(1) Hüdromorfoloogiliste kvaliteedinäitajate järgi rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel käesoleva määruse § 36 lõike 5 kohaselt lähtutakse järgmisest astmestikust:

- 1) väga hea seisundiklass – kõik hüdromorfoloogilised kvaliteedinäitajad on ligikaudu samad, mis rannikuveekogumi häirimatus olekus ja võimaldavad saavutada bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi väga hea seisundiklassi;
- 2) hea seisundiklass – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist vähe ja võimaldavad bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist;
- 3) kesine seisundiklass – veerežiim ja morfoloogilised tingimused erinevad looduslikust seisundist oluliselt ega võimalda bioloogiliste ning füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi pinnaveekogumi hea seisundiklassi saavutamist.

(2) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi väga hea koondmäärangu andmisel peavad rannikuveekogumi kõikide hüdromorfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate kohta olema olemas andmed, mis tõendavad väga head seisundit.

(3) Kui rannikuveekogumi ökoloogiline seisundiklass on bioloogiliste kvaliteedielementide, füüsikalise-keemiliste üldtingimuste või vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisalduse järgi hea, kesine, halb või väga halb, võetakse üksikuid asjakohaseid hüdromorfoloogilisi kvaliteedinäitajaid rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel arvesse täiendava teabena, mis tõstab bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi usaldusväärsuse taset või täpsustab hüdromorfologia suhtes tundliku bioloogilise kvaliteedielemendi järgi määratud seisundiklassi, mille väärtus on seisundiklassi piiri lähedal, või aitab kavandada tegevusi rannikuveekogumi seisundi parandamiseks.

§ 39. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine fütoplanktoni järgi

(1) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel fütoplanktoni järgi võetakse aluseks klorofüll asisaldus ja fütoplanktoni biomass ajavahemikus juunist septembrini võetud proovides.

(2) Rannikuveekogumi fütoplanktoni määrang antakse käesoleva määruse lisa 6 järgi klorofüll aja fütoplanktoni biomassi ökoloogiliste kvaliteedisuhete keskmise väärtuse abil, mille arvutamiseks kasutatakse rannikuveekogumist võetud proovide klorofüll asisalduse ja biomassi mediaanväärtust.

(3) Rannikuveekogumis, mille kohta on iga-aastased andmed klorofüll aja fütoplanktoni biomassi kohta, võib ökoloogiliste kvaliteedisuhete arvutamiseks kasutada seisundi hindamise aasta ja sellele eelneva kuue aasta seireandmete aritmeetilise keskmise väärtust.

§ 40. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine suurtaimestiku järgi

(1) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurtaimestiku järgi võetakse aluseks ajavahemikus juulist septembrini, vegetatsiooniperioodi haripunktis tehtud suurtaimestiku analüüside ja vaatluste tulemused.

(2) Rannikuveekogumi suurtaimestiku määrang antakse käesoleva määruse lisa 6 järgi veekogutüübile iseloomuliku põhjataimestiku indeksi alusel.

(3) Rannikuveekogumi veekogutüübile iseloomulikud Eesti põhjataimestiku indeksid on:

- 1) veekogutüübiga R1 (Soome lahe kaguosa), R3 (Soome lahe lääneosa) ja R4 (Läänesaarte avamere rannikuvesi) rannikuveekogumitel Eesti põhjataimestiku indeks EPI_1 ;
- 2) veekogutüübiga R6 (Liivi laht) rannikuveekogumitel Eesti põhjataimestiku indeks EPI_2 ;
- 3) veekogutüübiga R2 (Pärnu laht) rannikuveekogumitel Eesti põhjataimestiku indeks EPI_{HPO} ;
- 4) veekogutüübiga R5 (Väinameri) rannikuveekogumitel Eesti põhjataimestiku indeks EPI_{PCF} .

(4) Rannikuveekogumi veekogutüübile iseloomulikud põhjataimestiku indeksid on ühikuta arvud vahemikus 1–0, kusjuures väärtus 1 iseloomustab looduslikku olukorda, kus inimtekkeline koormus puudub, ja väärtus 0 inimese poolt täielikult kahjustatud olukorda.

(5) Rannikuveekogumi veekogutüübile iseloomulik põhjataimestiku indeks arvutatakse järgmiste täpsustatud kvaliteedinäitajate alusel:

- 1) Eesti põhjataimestiku indeksi EPI_1 kvaliteedinäitajad: põhjataimestiku sügavuslevik, *Fucus* spp. sügavuslevik ja mitmeaastaste liikide osakaal üldbiomassis;
- 2) Eesti põhjataimestiku indeksi EPI_2 kvaliteedinäitajad: põhjataimestiku sügavuslevik ja *Fucus* spp. sügavuslevik;
- 3) Eesti põhjataimestiku indeksi EPI_{HPO} kvaliteedinäitajad: kõrgemate taimede sügavuslevik ja oportunistlike liikide osakaal üldbiomassis;
- 4) Eesti põhjataimestiku indeksi EPI_{PCF} kvaliteedinäitajad: mitmeaastaste liikide osakaal üldbiomassis, mändvetikate osakaal üldkatvuses ja põisadru osakaal üldkatvuses.

§ 41. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramine suurselgrootute põhjaloomade järgi

(1) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel suurselgrootute põhjaloomade järgi võetakse aluseks ajavahemikus maist kuni septembrini tehtud suurselgrootute põhjaloomade analüüside ja vaatluste tulemused.

(2) Rannikuveekogumi suurselgrootute määrang antakse käesoleva määruse lisa 6 järgi zoobentose koosluse indeksi ZKI_2 alusel.

§ 42. Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel ja seisundit mõjutavate tegevuste mõju hindamisel füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate kasutamine

(1) Rannikuveekogumi seisundit mõjutavate tegevuste mõju hindamisel kasutatakse rannikuveekogumist ajavahemikus maist kuni oktoobrini võetud proove ja käesoleva määruse § 36 lõikes 3 loetletud kvaliteedinäitajaid käesoleva määruse lisa 6 järgi.

(2) Rannikuveekogumi ökoloogilise seisundiklassi määramisel väga heaks peavad füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate andmed tõendama väga head seisundit.

4. jagu

Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi kvaliteedielemendid ja kvaliteedinäitajad ning seisundiklassi määramine

§ 43. Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramise kvaliteedielemendid, kvaliteedinäitajad ja täiendav teave

(1) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel kasutatakse selle veekogumi asjakohaseid bioloogilisi kvaliteedielemente või kvaliteedinäitajaid, füüsikalise-keemilisi üldtingimusi, vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldust ja täiendavat teavet inimtekkelist hüdromorfoloogilist koormust leevendavate abinõude kohta.

(2) Bioloogilised kvaliteedielemendid tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramiseks on fütoplankton, suurtaimestik, suurselgrootud põhjaloomad ja kalastik.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel loetakse käesoleva määruse lisadest 4–6 valitud bioloogiline kvaliteedielement või kvaliteedinäitaja asjakohaseks eksperdiarvamuse alusel.

(4) Kvaliteedielement „Füüsikalisk-keemilised üldtingimused” tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramisel koosneb vähemalt järgmistest kvaliteedinäitajatest: üldlämmastik ($N_{\text{üld}}$) ja üldfosfor ($P_{\text{üld}}$), vee temperatuur ja vee hapnikusisaldus ning pH. Eksperdiarvamuse alusel võib neile lisada veekogumi elustikku oluliselt mõjutavaid kvaliteedinäitajaid.

(5) Kvaliteedielement „Vesikonnaspetsiifilised saasteained” tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramiseks koosneb veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldustest, mis on veekogumi seisundiklassi määramiseks asjakohased.

(6) Täiendav teave inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavate meetmete kohta sisaldab tugevasti muudetud veekogumis või tehisveekogumis või selle valgalal kavandatud bioloogilisi kvaliteedielemente tõenäoliselt parandavate meetmete loetelu, iga meetme tõhususe hinnangut ning ülevaadet ellu viidud ja ellu viimata jätud abinõudest.

(7) Käesoleva paragrahvi lõikes 6 kirjeldatud täiendava teabena käsitletakse eeskätt neid inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavaid meetmeid, millel puudub kahjulik mõju veekogu kasutusviisile ja keskkonnale laiemalt.

§ 44. Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklassi määramine

(1) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi väga hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklass on saavutatud, kui veekogumi bioloogilistele kvaliteedielementidele avaldavad mõju veekogumi tehislikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad füüsilised muutused ja täidetud on järgmised tingimused:

- 1) käesoleva määruse lisades 4–6 esitatud veekogumi asjakohaste bioloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate väärtused on veekogumi tavapärasele olukorrale võimalikult lähedased;
- 2) vee füüsikalisk-keemilised üldtingimused on samad või peaaegu samad, mis oleksid selle veekogumiga kõige sarnasemas veekogutüüpi kuuluvas veekogumis väga hea ökoloogilise seisundi korral käesoleva määruse lisades 4–6 järgi;
- 3) vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus vastab veekogumi väga heale ökoloogilisele seisundile;
- 4) tarvitusele on võetud kõik inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavad abinõud, mis toetavad tõhusalt vee-elustiku ökoloogilist sidusust eelkõige loomade rände ning kudemis- ja paljunemispaiakadega;
- 5) lisaks käesoleva paragrahvi punktis 4 loetletule on võetud inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavaid meetmeid, mis parandavad bioloogilistele kvaliteedielementidele vastavate elustikurühmade elutingimusi ja millel puudub kahjulik mõju veekogu kasutusviisile ning keskkonnale laiemalt.

(2) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi hea ökoloogiline potentsiaal on saavutatud, kui veekogumi bioloogilistele kvaliteedielementidele avaldavad mõju veekogumi tehislikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad füüsilised muutused ja täidetud on järgmised tingimused:

- 1) käesoleva määruse lisades 4–6 esitatud veekogumis asjakohaste bioloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate väärtused on veekogumi tavapärasele olukorrale lähedased, kuid väga suure ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes halvemad;
- 2) veekogumi füüsikalisk-keemilised üldtingimused on samad või peaaegu samad, mis selle veekogumiga kõige sarnasemas veekogutüüpi kuuluvas veekogumis oleksid hea ökoloogilise seisundi korral käesoleva määruse lisades 4–6 järgi;
- 3) vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus vastab väga heale või heale ökoloogilisele seisundile;
- 4) tarvitusele on võetud inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavad abinõud, mis toetavad tõhusalt vee-elustiku ökoloogilist sidusust kalastiku rände, kudemis- ja paljunemispaiakadega.

(3) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass on kesine, kui veekogumi bioloogilistele kvaliteedielementidele avaldavad mõju veekogumi tehislikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad füüsilised muutused ja täidetud on allpool loetletud tingimustest üks või mitu:

- 1) käesoleva määruse lisades 4–6 esitatud veekogumi asjakohaste bioloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate väärtused on veekogumi hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes halvemad;
- 2) veekogumi füüsikalisk-keemilised üldtingimused vastavad kesisele või halvale seisundile käesoleva määruse lisades 4–6 järgi;
- 3) vesikonnaspetsiifiliste saasteainete sisaldus vastab kesisele ökoloogilisele seisundile;
- 4) käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 4 ja lõike 2 punkti 4 kohaselt kindlaks määratud inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavaid abinõusid bioloogiliste kvaliteedielementide parandamiseks ei ole veekogumil rakendatud.

(4) Tugevasti muudetud veekogumi või tehisveekogumi ökoloogilise potentsiaali seisundiklass on halb, kui veekogumi bioloogilistele kvaliteedielementidele avaldavad mõju veekogumi tehnilikust või tugevasti muudetud iseloomust tulenevad füüsilised muutused ja täidetud on allpool loetletud tingimustest üks või mitu:

1) käesoleva määruse lisades 4–6 esitatud veekogumi asjakohaste bioloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate väärtused on veekogumi hea ökoloogilise potentsiaali seisundiklassiga võrreldes oluliselt halvemad;

2) veekogumi füüsikalise-keemilised üldtingimused vastavad väga halvale seisundile käesoleva määruse lisades 4–6 järgi;

3) käesoleva paragrahvi lõike 1 punkti 4 ja lõike 2 punkti 4 kohaselt kindlaks määratud inimese tekitatud hüdro-morfoloogilist koormust leevendavad abinõusid ei ole rakendatud.

5. jagu

Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogu elustiku kaitseks vajalike kvaliteedinäitajate väärtused ja kvaliteedielemendid ning hea seisund

§ 45. Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogu kaitseks vajalikud ohtlike ainete piirväärtused ja hea seisund

(1) Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogule kohaldatakse veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja teatavate muude saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi ja nende kohaldamise meetodeid identselt pinnaveekogumitega, määrates veekogu seisundi prioriteetsete ainete, prioriteetsete ohtlike ainete ja teatavate muude saasteainete järgi heaks või halvaks käesoleva määruse § 9 lõike 2 kohaselt.

(2) Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogu, välja arvatud territoriaalmeri, seisund määratakse vesikonnaspetsiifiliste saasteainete järgi väga heaks, heaks või halvaks kohaldades veeseaduse § 76 lõike 1 alusel kehtestatud vesikonnaspetsiifiliste saasteainete keskkonna kvaliteedi piirväärtusi käesoleva määruse § 17 lõigete 7–9 kohaselt.

§ 46. Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogu elustiku kaitseks vajalikud vee füüsikalise-keemilised kvaliteedinäitajad ja hea seisund

(1) Pinnaveekogumiga hõlmamata jõe, oja, paisjärve, peakraavi või allika vesi võimaldab elustiku piisavat kaitset ja määratakse füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi heaks, kui pH, vee üldlämmastikuisaldus ja vee üldfosforisisaldus vastab käesoleva määruse lisa 4 kohastele V2B veekogutüübiga veekogumi hea seisundi väärtustele.

(2) Pinnaveekogumiga hõlmamata järve vesi võimaldab elustiku piisavat kaitset ja määratakse füüsikalise-keemiliste kvaliteedinäitajate järgi heaks, kui:

1) vegetatsiooniperioodil pH, vee üldlämmastikuisaldus, vee üldfosforisisaldus ja vee läbipaistvus vastavad käesoleva määruse lisas 5 pinnaveekogumiga hõlmamata järvele kõige sarnasema maismaa seisuveekogumi veekogutüübi hea seisundi väärtustele;

2) vee füüsikalise-keemilised kvaliteedinäitajad, sealhulgas hapnikuisaldus, ei takista järves ega sellega seotud veekogudes loodusobjektide, sealhulgas tundlike liikide kaitset.

§ 47. Pinnaveekogumiga hõlmamata veekogu kaitseks vajalikud bioloogilised kvaliteedielemendid ja hea seisund

(1) Pinnaveekogumiga hõlmamata jõe, oja, paisjärve, peakraavi, allika või järve ökoloogilise seisundi hindamiseks määratakse pinnaveekogumiga hõlmamata veekogule kõige sarnasem veekogutüüp käesoleva määruse § 3 kohaselt ja valitakse eksperdiarvamuse alusel käesoleva määruse lisadest 4 ja 5 vähemalt kaks asjakohast bioloogilist kvaliteedielementi, mille kvaliteedinäitajate seisundiklasside alusel ökoloogilist seisundit hinnatakse.

(2) Pinnaveekogumiga hõlmamata jõe, oja, paisjärve, peakraavi, allika või järve ökoloogiline seisund on hea, kui käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt valitud vähemalt kahe bioloogilise kvaliteedielemendi või kvaliteedinäitaja järgi on ökoloogiline seisundiklass hea.

Rene Kokk
Minister

Meelis Münt
Kantsler

[Lisa 1](#) Pinnaveekogumid Lääne-Eesti vesikonnas

[Lisa 2](#) Pinnaveekogumid Ida-Eesti vesikonnas

[Lisa 3](#) Pinnaveekogumid Koiva vesikonnas

[Lisa 4](#) Vooluveekogumite ökoloogiliste seisundiklasside piirid bioloogiliste, füüsikalis-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate järgi

[Lisa 5](#) Maismaa seisuveekogumite ökoloogiliste seisundiklasside piirid bioloogiliste, füüsikalis-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate järgi

[Lisa 6](#) Rannikeveekogumite ökoloogiliste seisundiklasside piirid bioloogiliste, füüsikalis-keemiliste ja hüdro-morfoloogiliste kvaliteedielementide ja kvaliteedinäitajate järgi